

САДРЖАЈ

УВОД

Под физичким лицима у праву, подразумевају се људи који рођењем постају правни субјекти и као такви остају све до своје смрти. Физичко лице је сваки жив човек, људско биће, без обзира на здравствено стање, поли и старост. У савременом праву физичко лице које има права и обавезе је правни субјект. У правној науци се основано истиче да су човек и субјект два различита појма и резултат два различита начина посматрања. У праву се захтева да човек буде жив рођен, као и да је рођен у људском облику (да није монструм). Поред тога у праву је заштићено и зачето дете које још није рођено, тзв. насцитурус, у погледу права наслеђивања, под условом да се роди живо и у људском облику. (Правило класичног римског права - "Nasciturus pro iam nato habetur, quotiens de commodis ipsius partus quaeritur", што у преводу значи: "Зачето дете сматра се рођеним, ако је то у његовом интересу".).

Ово својство субјекта права, имају сва физичка лица од рођења до смрти. Исто је право једнако за сва физичка лица, као и за новорођена лица (на пример, у случају наслеђа), зачета деца а још нерођена, под условом да се роде у људском облику - да нису монструм, непунлетна и пунолетна лица.

Правни субјективитет физичког лица престаје смрћу. У одређеним ситуацијама постоји правни интерес да се поједина физичка лица која су нестала прогласе умрлим. Да би једно физичко лице било проглашено за умрло, потребно је да се испуне одређени услови, као да је оно одсутно из свога пребивалишта одређено време и да је неизвесно где се оно налази и да ли је оно још у животу. Поступак за проглашење несталог лица за умрло покреће се на предлог заинтересованих лица и поступак се води код надлежног општинског суда на чијем је подручју нестало лице имало пребивалиште, односно последње боравиште. Лице које је решењем надлежног суда проглашено за умрло, престаје да буде субјект права и то од оног дана који је означен у решењу. Овакво решење, о проглашењу несталог лица за умрло, садржи само претпоставку о смрти умрлог лица и она производи своје дејство док се не докаже супротно, тј. да таква претпоставка није истинита.

1. СТИЦАЊЕ ПРАВНЕ СПОСОБНОСТИ

Правну способност стиче лице које је живо рођено, а престаје смрћу. Она постоји између два екстрема - рођења и смрти. У правној књижевности је спорно када се сматра да је дете рођено. По једном мишљењу рођење није окончано изласком детета из утробе мајке него се захтева и пресецање пупчане врпце. Све до тог момента дете је саставни део туђег тела.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

МОЖЕТЕ НАС КОНТАКТИРАТИ НА E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com